

Borgerlig regjeringsdannelse?

De borgerlige partier er i en meget pinlig situasjon også foran dette valg. Det er hittil ikke kommet i stand noe samarbeid mellom dem - enkelte ganger har en inntrykk av at forholdet mellom dem er bitrere enn noensinne. Særlig skarpt kom dette til uttrykk i finansdebatten i Stortinget i fjor, da leirfall av Bondepartiet rettet voldsomme beskyldninger mot Venstre og Kristelig Folkeparti. Leirfall sa i Stortinget 3. april 1952 at Venstre ikke ville stemme for Bondepartiets forslag til tross for at partiet hadde erklært seg enig i forslaget "fordi det her var tale om firmamerke og ikke om innhold". Og Lavik sa i den samme debatten at "ikke noen av de fire opposisjonspartiene hadde lyst til å miste det politiske ansiktet sitt. Profilen skal være klar ved avstemningen. I dette

d 2

ordskiftet har hvert politisk parti kjempet under sin egen vesle fane".

Det gikk ikke stort bedre i år - Höire og Bondepartiet gikk da sammen om et mistillitsforslag mot regjeringen, men Venstre og Kristelig Folkeparti nektet å være med på det.

Det er ellers særlig Höire, med Hambro i spissen, som har ivret for å få i stand et såkalt teknisk valgsamarbeid. Det er helt naturlig at Höire er ivrig for en slik borgerlig samling mot Arbeiderpartiet. Höire regner med - og regner sikkert riktig - at hvis Venstre og Kristelig Folkeparti går med i en borgerlig samling, så blir det det mest konservative parti som tar ledelsen i samlingsblokken. Det ville bety døden for Venstre - først og fremst. Derfor søker Venstre ned alle midler å unngå

den dödbringende omfavnelser. Venstre kan bare bestå ~~en~~ som selvstendig parti - selv om det jo i det lange løp kan være tvilsomt.

Det synes etter det som hittil er skjedd å være utelukket at de borgerlige partier kan være i stand til å stable noen samlingsregjering på bena, selv om det utenkelige skulle hende at de borgerlige partier skulle få flertall i det nye Storting. Det er allerede sagt fra av en av Venstres ledende organer, "Stavanger Aftenblad" i sterkt advarende ord:

"Andre konstellasjoner kan også komme på tale, dersom en først skal gi seg ut på dette for politikere så lokkende, for landet så farlige spill. For vår del vil vi gjerne ha sagt at noen såkalt borgerlig samlingsregjering tror vi ikke vil være hverken nyttig eller hensiktsmessig. Vi kan ikke tenke oss hvorledes en felles "borgerlig" linje skal kunne gjennomføres i

dette land, i særlig grad ikke når partiene blir representert av slike forskjellige typer som C.J. Hambro, Leirfall og Røiseland."

Dette må jeg erklære meg enig i. En slik mulighet foreligger ikke. Det er et farlig spill, sier Venstrebladet. Det er dette som gjør at det ikke er noe slag i de borgerlige partiers valgkamp. De har ikke noe alternativ til Arbeiderpartiets politikk, og de har ikke noen mulighet for å stille velgerne i utsikt *et regjeringsskifte. Det eneste de kan stille i utsikt* Ver fortsatt småkrangel seg imellom og fortsatt negativ kritikk av Arbeiderpartiet.

Men det kreves noe mer for å vinne et valg. Det kreves tro og begeistring for en felles sak. De borgerlige partier har ingen felles sak og de har ingen tro og begeistring.